

Mormon cư sĩ

Tôi có nhiều bạn. Anh nào cũng có một biệt hiệu để bạn bè dễ gọi, dễ nhớ. Hôm nọ có buổi họp mặt để tiếp đãi một bạn vàng về chơi từ tiểu bang Utah. Anh bạn yêu cầu mọi người từ nay gọi anh là Mormon Cư Sĩ. Hỏi tại sao, anh giải thích:

Các toa biết rồi đấy! Moa mắc bệnh hiệu sắc tử nhỏ. Moa là con cầu tự, nhà giàu, mới đẻ đã có vú nuôi cho bú. Nhưng moa kén chọn lắm! Vú nào xấu là đẩy ra không chịu bú, đỡ thế nào cũng không nín. Vú nào đẹp là moa cười toe toét, ôm lấy bú chùn chụt. Mà phải đổi vú luôn mới được cơ! Chỉ vài ngày là đã chán, phải có vú mới, trẻ đẹp, thơm tho mới được. Rồi lớn lên, moa hay về nhà quê chơi, có ông cậu hay dẫn đi cưới trâu, ông này loại mất dây, vừa cưới trâu vừa hát hò: " Ai bảo đa thê là khổ. Đa thê sướng lắm chứ!". Từ bé đã tiêm nhiễm thói hư tật xấu, nên sau này cứ mơ tưởng chuyện phong nguyệt, vợ này vợ nọ là do vậy. Làm sao được! Số phần đã định như vậy rồi!

Hồi ở Việt Nam, moa lúc nào cũng độc thân tại chỗ. Đại gì lấy vợ. Đời bao nhiêu người đẹp, ai mình cũng muốn lấy làm vợ cả. Mà hỏi cô nào có muốn làm vợ bé không, ai cũng lắc đầu quầy quậy. Nên đành độc thân vậy. Để ai cũng có thể thành vợ mình mà không phải phân chia chuyện vợ lớn vợ bé, rắc rối lắm! Và lại nhìn các bạn chung quanh đây. Bạn nào

cũng là tay chơi cầu ba cẳng. Mà khi lên xe hoa khăn gói về nhà vợ, sao bạn nào cũng một khuôn một phép, cúc cung hầu vợ. Rồi một điều thừa bẫm, nâng chén cũng nâng ngang mày, đứng trước mặt vợ, đi cũng phải giật lùi mà đi, không dám quay lưng lại. Còn đâu những bạn vàng hiên ngang thưỡ trước! Cũng vì thế mà khi còn ở Việt Nam, moa thề không bao giờ lấy vợ. Để tránh cảnh biến thành các đức ông chồng như các bạn đây.

Nào ngờ thời thế đổi thay. Moa sang đến Mỹ, các lời thề nguyện xưa đều được giải tỏa hết! Nên moa quyết định lấy vợ. Cho hợp với ý trời, ý người. Chỉ có một chuyện nhỏ. Là lúc vào quốc tịch, các bạn biết là mình phải giơ tay thề nhiều thứ, trong đó có chuyện không được đa thê! Moa giơ tay thề mà nước mắt chảy hai hàng. Nhiều người cứ tưởng moa chảy nước mắt vì cảm khái chuyện sao mình đang là Việt Nam, nay lại biến thành Mỹ. Có biết đâu chỉ vì moa nghĩ đến chuyện cấm đa thê của mấy anh Mỹ giả đạo đức!

Tính moa là cấm cái gì moa làm chuyện đó! Nên ngay ngày hôm sau khi vào quốc tịch, moa khăn gói lên đường nhắm hướng tiểu bang Utah trực chỉ liền! Chắc các bạn đều biết chuyện đạo Mormon của Utah khuyến khích lấy nhiều vợ. Càng nhiều vợ là càng ngoan đạo. Nên moa lái xe về vùng quê

ngoài thành phố Salt Lake City và ngay tối hôm đó gia nhập đạo Mormon ngay. Mong ước từ bé bây giờ mới thành sự thật. Gái Mormon cũng đẹp lắm! Tóc vàng, mắt xanh, cô nào cũng ngồn ngộn mà chuyện vợ lớn, vợ bé coi như pha. Đời còn gì thần tiên hơn nữa!. Em nào cũng hờ hờ, thơm như múi mít, sống đê huề với mình trong căn nhà nhỏ.

Chắc các bạn cho là đời moa đẹp như mơ rồi phải không? Nhảm hết các bạn vàng ơi! Mới đầu cũng sướng lắm! Ba nàng thay phiên nhau hầu hạ mình nên đời cũng lên hương vi vút. Nhưng chỉ được ba bầy hăm một ngày. Dần dần sức lực mình kiệt quệ mà ba nàng cứ phân phân ra. Kết quả là già nhanh quá! Moa bằng tuổi các bạn mà bây giờ đầu tóc đã bạc phơ, trông như sắp vào viện dưỡng lão. Khổ là khi mình xuống dốc, gia đạo xào xào ngay. Ba nàng bất mãn, cãi nhau chí chóe cả ngày. Rồi quay sang hành tội mình! Khổ lắm các bạn ơi! Moa trốn mãi mới về được đến đây. Các toa có cách gì cứu moa với!

Kể đến đây, anh bạn bỗng im bặt! Cửa phòng ăn bỗng đổ đánh sầm một cái. Và mọi người trong bàn tiệc trở mắt nhìn ba người đàn bà Mỹ to béo khoác tay nhau bước vào. Mormon Cư Sĩ mắt láo liên tìm đường trốn chạy nhưng không kịp nữa. Một bà nắm lấy chòm râu cư sĩ, hai bà kia mỗi bà nắm lấy

Mormon cư sĩ

một bên tai, lôi Mormon Cư Sĩ xênh xệch ra xe, thả vào trong coffre xe rồi đóng ập xuống. Chiếc xe vọt mạnh trên đường, để mặc đám bạn ngỡ ngác đứng nhìn theo. Trong không gian chỉ còn nghe tiếng gào thét của Mormon Cư Sĩ mỗi lúc một nhỏ dần, nhỏ dần...rồi im bật!

RIP

Mormon Cư Sĩ